ଓଡିଶା ରାଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଲାଲ୍ ଭ୍ରାତାଗଣ (ଲାଲ୍ ବ୍ରଦର୍ସ)

ଅଗଷ୍ଟ 25, 1988

[ସବ୍ୟସାଚୀ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏସ୍. ରଙ୍ଗନାଥନ୍ ବିଚାରପତି ଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ 1940 : ଧାରା 14,17,30 ଏବଂ 33 — ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ –ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ— ଏକକାଳୀନ ରାଶି ପ୍ରଦାନ — ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖରାପ ନୁହେଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ—ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ 'କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ' ର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଫାର୍ମକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ **3** ଅଗଷ୍ଟ, **1977** ରେ ଶେଷ ହେବାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ **31** ମାର୍ଚ୍ଚ, **1978** ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କାମ ପାଇଁ ଦେୟକୁ ନେଇ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା-ଠିକାଦାର କେତେକ ଦାବି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ । **1980** ମସିହା ଏପ୍ରିଲ **22** ତାରିଖରେ ମୁଖ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ କ୍ରମେ ଉପବିଚାରପତି ତାଙ୍କୁ ହଟାଇ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତା କିଛି ଦସ୍ତାବିଜ ସହିତ ଏହାର ଦାବି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର ପ୍ରତିବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ **1982** ମସିହା ଜୁନ୍ **23** ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି **14.67** ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଏକକାଳୀନ ଅର୍ଥରାଶି ନଅ ପ୍ରତିଶତ ସୁଧହାରରେ **1978** ମସିହା ଏପ୍ରିଲ **30** ତାରିଖରୁ ଦେଲେ ।

ଜୁଲାଇ **11, 1983**ରେ, ଉପବିଚାରପତି ନ୍ୟାୟଳୟରର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିୟମକୁ ସଂଶୋଧନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସୁଧ **30** ଏପ୍ରିଲ, **1978** ପରିବର୍ତ୍ତେ **23** ଜୁନ୍, **1982** ରୁ ଲାଗୁ ହେବ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଭବିଷ୍ୟତର ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ, ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନକରି ଏପରି ଏକ ବଡ଼ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମୋଦନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :**1.** ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ପରିମାଣର ରାଶି ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ନାହିଁ । ଏକକାଳୀନ ଅର୍ଥରଶି ନିଜସ୍ୱ ଭାବେ ଖରାପ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାର ରାୟରେ ଏପରି

ସବିଶେଷ ହିସାବ ରହିଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଦାବି କରିବା ବିବୃତି, ପାଲଟା ବିବୃତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦଲିଲଗୁଡିକ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶୁଣିଥିଲେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ତରଫରୁ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାରେ କୌଣସି ଅସଦାଚରଣ ହୋଇନଥିଲା ।

ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ *ମଦନଲାଲ ରୋଶନଲାଲ ମହାଜନ ବନାମ ହୁକୁମଚାନ୍ଦ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ, ଇନ୍ଦୋର, [1967]* 1 **ଏସ. ସି. ଆର. 105;** *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ବୁଙ୍ଗୋ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍, [1967]* 1 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. **324** ଏବଂ *ଆଲେନ୍ ବେରୀ ଏବଂ କୋ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ,* [1971] 3 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. **282,** ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ରାୟ ଭଳି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅଟେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଯଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଜକୁ ଭୁଲ୍ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ପୁରସ୍କାର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମ **1940** ର ଅଧିନିୟମ **30** ଏବଂ **35** ଅନୁଯାୟୀ ଅବୈଧ ।

3. ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତ୍ରୁଟି ଆଧାରରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ଅବୈଧ ନୁହେଁ କାରଣ ଅନୁମାନ ଏବଂ ତର୍କର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ କିଛି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ।

4. ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ କ'ଣ ବାଧ କରିଥିଲା ।

ଚାମ୍ପସି ଭରା ଏବଂ କୋ. ବନାମ ଜୀବରାଜ ବାଲୁ ସ୍ପିନିଂ ଏବଂ ୱିଭିଂ କୋ. *ଲିମିଟେଡ,* ଏଲ. ଆର. **50** ***ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ 324*** ; *ଜୀବରାଜଭାଇ ଉଜ୍ଜାମସୀ ଶେଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚିନ୍ତାମାନରାଓ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[1964] 5** ଏସସିଆର **480** ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

5. ଯଦି ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନୁହେଁ ।

କଣ୍ଟିନେଣ୍ଟାଲ୍ କନ୍ଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, **[1988] 3** ଏସ୍. ସି. ସି. **82** ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନପତ୍ର(ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 7396/1987 ।

ଏମ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 378/1983ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 8.4.1987 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ, ଏମ୍. କେ. ବାନାର୍ଜୀ, ଆର୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ମିସ୍ ମୋନା ମେହେଟ୍ଟା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଜି. ଏଲ. ସାଂଘି, ଏ. ପି. ଜେନା ଏବଂ ବିନୋ ଭଗତ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସବ୍ୟସାଚୀ ମୁଖାର୍ଜୀ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । 1987 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 8 ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ରାୟ ବିରୋଧରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଆବେଦନ।

ଉକ୍ତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାୟକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ।

1975-76 ମସିହାରେ କିମ୍ବା ପାଖାପାଖି ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସଂଖ୍ୟା 207 ଏଫ୍-2 ଅନୁଯାୟୀ "କୋସ୍କା କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପର ମୃତ୍ତିକା ଡ୍ୟାମର ସନ୍ତୁଳନର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ " ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ 3 ଅଗଷ୍ଟ, 1977 ରେ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1978 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଆନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ.25,06,299 ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଠିକାଦାର, ତଥା ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଆଇଟମ୍ ବ୍ୟତୀତ 22 ଟି ଆଇଟମ୍ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 18 ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଟ.23,63,122 ର ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଠିକାଦାର ତଥା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅର୍ଥ ବାକି ନଥିଲା ।

1980 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 12 ତାରିଖରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା-ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଏହି ବିବାଦକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦୀୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କିଛି ବିଲ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ "ପ୍ରତିବାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା" । ତେବେ, ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ।

16 ଏପ୍ରିଲ, 1980ରେ କିମ୍ବା ପାଖାପାଖି, ଉତ୍ତରଦାତା-ଠିକାଦାର କେତେକ ଦାବି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ । 1980 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 22 ତାରିଖରେ ମୁଖ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବେ ଶ୍ରୀ ଏନ୍. କେ. ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଆବେଦନ କ୍ରମେ ଅଧୀନସ୍ଥ ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀ ଏନ୍. କେ. ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ହଟାଇ ତାଙ୍କ ବଦଳରେ ଶ୍ରୀ ପି. ସି. ଦେଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା କିଛି ଦସ୍ତାବିଜ ସହିତ ଏହାର ଦାବି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ମାପ ବହି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ରାଶି ବକେୟା ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା କିଛି ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାବିପତ୍ର ଦ୍ୱାରା 9 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ଏକକାଳୀନ ରାଶି ଟ.14,67,000/- ଭାବେ ତା 30.4.1978 ରିଖରୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । 1982

ମସିହା ଜୁନ୍ 23 ତାରିଖରେ ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତା 30.4.1978 ରିଖ ପରିବର୍ତ୍ତେ ତା 23.6.1982 ରିଖରୁ ସୁଧ ଲାଗୁ ହେବ ବୋଲି ସଂଶୋଧନ ସହିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି 11 ଜୁଲାଇ, 1983 ରେ ଏହାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟତର ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ହଟାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ ଅଧସ୍ତନ ରାୟପତିଙ୍କ ଉକ୍ତ ରାୟ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯଥା :

"(i) ଉକ୍ତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଆଇନର ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି;

(ii) ଦାବିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଯାଞ୍ଚ ନକରି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଏକକାଳୀନ ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରି ନିଜେ ଭୁଲ୍ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି;

(iii) ଦାବିଦାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଲ୍ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କର ବିବାଦ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା;

(iv) ଯେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ବାହାରେ ।"

ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ବ୍ୟତୀତ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଆଦେଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆବୃତ୍ତିର ଏହି ପ୍ରଭାବ ରହିଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଦାବି କରିବା ବିବୃତି, ପ୍ରତିବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିବେଦନ ପତ୍ରକୁ ଶୁଣିଥିଲେ । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ତରଫରୁ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରିଚାଳନାରେ କୌଣସି ଅସଦାଚରଣ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନକରି ଏକକାଳୀନ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେବାଟା ଠିକ୍ ଥିଲା । ଏକ ଅଯୌକ୍ତିକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଛି ବୋଲି ,ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବା କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ । ଏମିତିକି ଏକାକାଳୀନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଖରାପ ନୁହେଁ । ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯାହା ଏକ ନ୍ୟାୟ ଭଳି ପକ୍ଷଗୁଡିକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଅଟେ, ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ହକଦାର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଜଣକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭୁଲ୍ ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରୀତ ପରେ ଗଠିତ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ଅଧିକ୍ରାନ୍ତା କରେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 35 ଅନୁଯାୟୀ ଅବୈଧ ହୁଏ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ରାଶି ଅନୁଚିତ ଭାବରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟଥା ଅବୈଧ ଅଟେ | ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ତ୍ରୁଟି ଆଧାରରେ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅବୈଧ ନୁହେଁ କାରଣ କେବଳ ଅନୁମାନ ଏବଂ ତର୍କର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରେ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି କିଛି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ବାଧ କରିଥିଲା । *ଚାମ୍ପସେ ଭାରା ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ଜୀବରାଜ ବାଲୁ ସ୍ପିନିଂ ଆଣ୍ଡ ୱିଭିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍,* ଏଲ. ଆର. 50 ର ଆଇ. ଏ. 324 ମାମଲାରେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର *ଜୀଭାରାଜଭାଇ ଉଜାମଶୀ ଶେଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚିନ୍ତାମାନରାଓ ବାଲାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1964] 5 ଏସ. ସି. ଆର. 480 ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟିକ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଏକକାଳୀନ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ସତ୍ୟତା, ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଖରାପ ଘୋଷଣା କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ଦେଖନ୍ତୁ ମଦନଲାଲ ରୋଶନଲାଲ ମହାଜନ ବନାମ ହୁକୁମଚାନ୍ଦ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍; ଇନ୍ଦୋର, [1967] 1 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 105 *ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ବୁଙ୍ଗୋ ଷ୍ଟିଲ୍ ଫର୍ଣ୍ଣିଚର୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍,* [1967] 1 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 324 *ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଲେନ୍ ବେରୀ ଆଣ୍ଡ କୋ. (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ,* [1971] 3 ଏସ. ସି. ଆର. *282 /*

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ସଲିସିଟର୍ ଜେନେରାଲ୍, *କଣ୍ଟିନେଣ୍ଟାଲ୍ କନଷ୍ଟ୍ରକ୍ସନ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ,* [1988] 3 SCC 82 *ଉପରେ* ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭରସା କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହା ଦୋହରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ, ଏବଂ ଯଦି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଆଇନର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଥାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହି ଆବେଦନରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଏନ୍.ଭି.କେ. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।